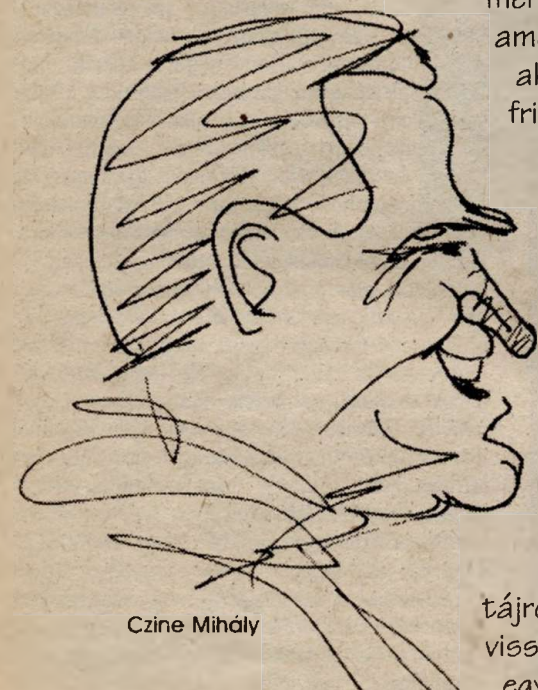

Eörsi István

Pomogáts Béla

Czine Mihály

Ne higgye senki, hogy könnyű a karikatúráról írni. Márcsak azért sem, mert a jó kariktúra magáért beszél, akkor meg minden szó fölösleges. Éppen ezért hallgassunk róla, inkább

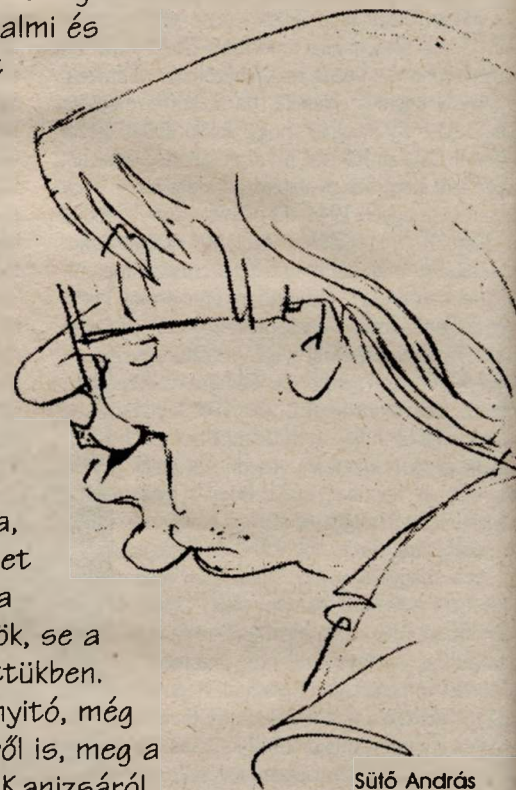
tekintsük meg ott, ahol most helye van, tehát Szegeden a Móra Ferenc Múzeum Fekete Házában. Irodalmi és egyéb szellemi nagyjaink portréit látjuk ott felakasztva, s remélem, kedvet szerzünk megtekintésüknek ezzel a mi kis jegyzetünkkel is. „A jó portrékarikatúra (...) nem csupán szolid rajztechnikát, hanem kiváló emberismeretet is követel. Léphaft Pál groteszk arcképcsarnoka ilyen szempontból sajátos jellemtanulmány” – írja a kiállításhoz készült frappáns kis katalógus (Móra & Grnya & Vida Művek) előszavában Klemm József, s ezt egészítette ki a megnyitón Olasz Sándor, a Tiszatáj főszerkesztője. A kiállítás nincs eldugva, Lengyel András custos, aki művészüket meghívta, gondoskodott róla, hogy a földszintnél alább ne essenek se a hősök, se a látogatók. Természetesen neveltükben.

Egyébként kedélyes volt a megnyitó, még Szegedről is jöttek. Igaz Budapestről is, meg a környező településekről: Horgosról, Kanizsáról, Adárol, Topolyáról, Újvidékről, ámbár minden bánátnak látszott a szentmihályiaktól, csernyeiktől, törökbecseiktől és becskerekiektől.

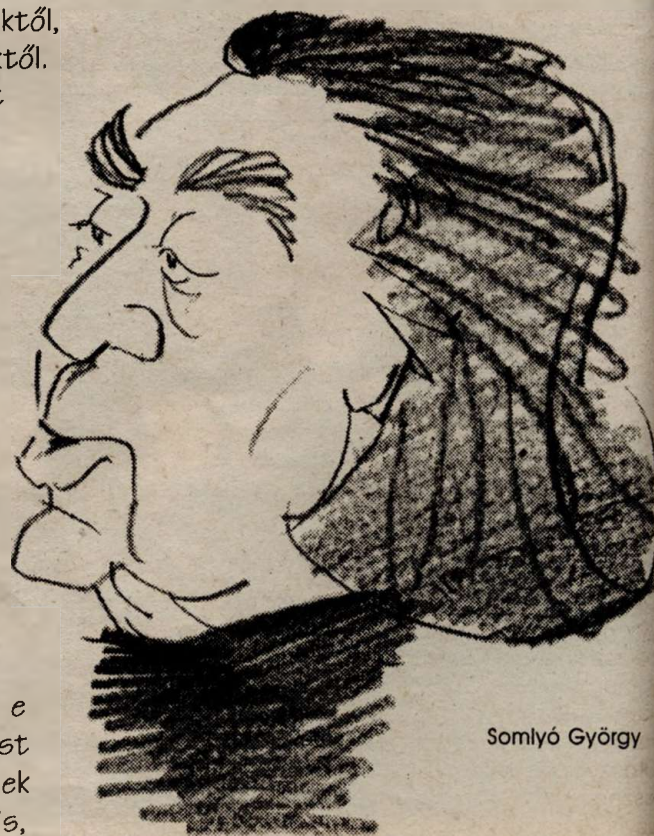
A Telepi Rádió is azokat ízeket mentette át a határon, amelyeket egyesek csak akkor éreztek, amikor frisebb levegőt szedni átmentek családotul, de nem azért, hogy felejtessenek. Az ízeket galád módon némi pálinkával fűszereztük, ami a szögedi nyelvjárást

lassan elfelejtő őslakosoknak és az e tájról kirajzott, majd most visszafelejtett embereknek egyaránt jót tett, úgy is, mint görcsoldó.

Pali- Léphaft Pál Kép-mások

Sütő András

Somlyó György